

JEUGDRAAD VAN DE KATHOLIEKE
VLAAMSCHE LANDSBOND, opgericht in de
schoot van de Katholieke Vlaamse Landsbond
(KVL) na het Paascongres der Vlaamse Jongeren te
Antwerpen in 1948.

Als basis voor de oprichting van een Jeugdraad in
de KVL dienden de resoluties van het Paascongres
en een aantal principiële stellingen, waarvan de

eerste als volgt luidde: "De KVL wil zodoende, tegen de onverschilligheid der jongste jaren in, de Vlaamse jeugd opnieuw begeistere voor de waarden van de Vlaamse Beweging, en tevens de Vlaamse jeugd opleiden in positieve dienst van haar Volk, en ze beveiligen tegen de slechte gevolgen van negativisme en verbittering." Voorzitter werd René Monballiu, toen secretaris van de Christelijke Volkspartij in Antwerpen. Het bureau bestond verder uit secretaris Mon de Clopper (Katholieke Vlaamse Volkskunstfederatie), Gilbert Claus, Gaby van de Putte (Katholieke Studentenactie) en Marcel Vandewiele (Katholieke Arbeidersjeugd). Leden waren onder meer: Maurits Coppieters, Herman de Geest, Jan Delbroeck, Hendrik Draye, Wim Jorissen, Albert Kriekemans, Fons Margot, Chris Peeters, Herman Todts, Jos van Bouwel, Maurits van Haegendoren, Rudi van der Paal, Wim Verbakel, Staf Vermeire en Herman Wagemans. Alle katholieke jeugdbewegingen en studentenorganisaties, en de Vlaams-nationalistische organisaties Jeugdverbond der Lage Landen en Volkskulturele Gemeenschap waren in de Jeugdraad vertegenwoordigd.

De tweespalt tussen katholieke en Vlaams-nationalistische jongeren, die al tijdens het Paascongres aan het licht was gekomen, werd nogmaals duidelijk op een besloten studieweekend van de Jeugdraad in 1949. De Jeugdraad besliste uiteindelijk geen nieuw Paascongres te organiseren, maar richtte wel een oproep tot massale deelneming van de jeugd aan de IJzerbedevaart. De jeugdbewegingen waren als gevolg hiervan goed vertegenwoordigd in Diksmuide. Maar tegenover het Vlaams Nationaal Zangfeest stonden de katholieke jeugdbewegingen voorlopig nog zeer argwanend. De Jeugdraad verdween in 1950. Zijn doelstelling om de Vlaamse actie van de jeugdbewegingen en -organisaties te coördineren werd vanaf 1956 overgenomen door nieuwe organisaties, zoals de Jeugdraad voor Vlaamse Aktie, het Jeugdkomitee voor de IJzerbedevaart en het Vlaams Jeugdkomitee.

LITERATUUR: M. Vanhaegendoren, *De strijd om de Vlaamse waarheid*, 1949; – L. Schokkaert, *De Vlaamse problematiek bij de naoorlogse jeugdbewegingen 1944-1960*, KUL, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1984.

STAF VERMEIRE* EN LUC SCHOKKAERT